

آبله میمون چیست و چه علائمی دارد؟

آبله میمون در یک نگاه

از ۱۳ می ۲۰۲۲، موارد آبله میمون از ۱۲ کشور به WHO گزارش شده است. بررسی‌های اپیدمیولوژیک در حال انجام است، با این حال، موارد گزارش شده تاکنون هیچ ارتباط سفری به این مناطق ثابت نکرده‌اند. بر اساس اطلاعات موجود در حال حاضر موارد عمدتاً در میان مردان هموسکسوال شناسایی شده است. هدف این اخبار شیوع بیماری، افزایش آگاهی، اطلاع رسانی برای آمادگی و ارائه راهنمایی‌های فنی برای اقدامات توصیه‌شده فوری است.

وضعیت در حال تغییر است و WHO انتظار دارد با گسترش نظارت در این کشورها موارد بیشتری از آبله میمون شناسایی شود. اقدامات فوری برای اطلاع رسانی به افرادی که ممکن است بیشتر در معرض خطر ابتلا به عفونت آبله میمون هستند با اطلاعات دقیق متمرکز می‌شوند تا از گسترش بیشتر جلوگیری شود. شواهد موجود کنونی نشان می‌دهد کسانی بیشتر در معرض خطر هستند که در تماس فیزیکی نزدیک با فرد مبتلا به آبله میمون دارای علائم بوده‌اند. WHO هم چنین در تلاش است تا راهنمایی‌هایی را برای محافظت از ارائه دهندگان مراقبت‌های بهداشتی خط مقدم و سایر کارکنان بهداشتی که ممکن است در معرض خطر باشند ارائه دهد. WHO در روزهای آینده توصیه‌های فنی بیشتری ارائه خواهد کرد.

شیوع آبله میمون

تا ۲۱ می ۹۲ مورد تایید شده آزمایشگاهی و ۲۸ مورد مشکوک آبله میمون با تحقیقات در حال انجام به WHO گزارش شده است. تا به امروز هیچ مورد مرگ و میر مرتبطی گزارش نشده است. موارد گزارش شده تاکنون هیچ ارتباط مسافرتی ثابتی به یک منطقه نداشته است. تا به امروز تمام مواردی که نمونه‌های آن‌ها توسط آزمایش PCR تایید شده است، آلوده به ویروس آفریقایی شناسایی

شده‌اند. توالی ژنوم از نمونه سواب از یک مورد تایید شده در پرتغال، نشان دهنده تطابق نزدیک ویروس آبله میمون عامل شیوع فعلی با موارد صادراتی از نیجریه به بریتانیا، اسرائیل و سنگاپور در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ است. شناسایی موارد تایید شده و مشکوک آبله میمون بدون ارتباط مستقیم سفر به یک منطقه آندمیک نشان دهنده یک رویداد بسیار غیرعادی است. نظارت تا به امروز در مناطق غیر بومی محدود بوده است، اما اکنون در حال گسترش است. WHO انتظار دارد که موارد بیشتری در مناطق غیر آندمیک گزارش شود. اطلاعات موجود حاکی از آن است که انتقال از انسان به انسان در میان افرادی که در تماس فیزیکی نزدیک با مواردی که علامت دار هستند، رخ می‌دهد.

علاوه بر این شیوع جدید، WHO همچنان به دریافت به‌روزرسانی‌ها در مورد وضعیت گزارش‌های جاری موارد آبله میمون از طریق مکانیسم‌های نظارتی برای موارد در کشورهای بومی دریافت می‌کند. کشورهای بومی آبله میمون عبارتند از: کامرون، آفریقای مرکزی، کنگو، گابن، غنا (فقط در حیوانات شناسایی شده است)، ساحل عاج، لیبیا، نیجریه، سیرالئون و سودان.

بیماری آبله میمون چیست؟

آبله میمون یک زئونوز ویروسی (ویروسی است که از حیوانات به انسان منتقل می‌شود) با علائمی بسیار شبیه به علائمی که در گذشته در بیماران آبله دیده می‌شد، اگرچه از نظر بالینی شدت آن کمتر است. این بیماری توسط ویروس آبله میمون که متعلق به جنس orthopoxvirus از خانواده Poxviridae است ایجاد می‌شود. دو دسته از ویروس آبله میمون وجود دارد: نوع آفریقای غربی و نوع حوضه کنگو (آفریقای مرکزی). نام آبله میمون از کشف اولیه ویروس در میمون‌ها در یک آزمایشگاه دانمارکی در سال ۱۹۵۸ سرچشمه می‌گیرد. اولین مورد انسانی در یک کودک در کنگو در سال ۱۹۷۰ شناسایی شد.

RAHSA PATHOBIOLOGY GROUP
گروه پاتوبیولوژی رهسا

Clinical - Pathology - Genetic
ISO Certificates 15189 - 10004 - 9001

دوره کمون آبله میمون معمولاً از ۶ تا ۱۳ روز است اما می تواند بین ۵ تا ۲۱ روز باشد. گونه های مختلف جانوری به عنوان حساس به ویروس آبله میمون شناسایی شده اند. عدم قطعیت در مورد تاریخچه طبیعی ویروس آبله میمون وجود دارد و مطالعات بیشتری برای شناسایی دقیق و نحوه حفظ گردش ویروس در طبیعت مورد نیاز است. خوردن گوشت کم پخته شده و سایر محصولات حیوانات آلوده یک عامل خطر احتمالی است. آبله میمون معمولاً خود محدود شونده است، اما ممکن است در برخی افراد، مانند کودکان، زنان باردار یا افرادی که به دلیل سایر شرایط سلامتی دچار سرکوب سیستم ایمنی هستند، شدید باشد. به نظر می رسد عفونت های انسانی با نوع غرب آفریقا باعث بیماری کمتری نسبت به نوع حوضه کنگو می شود، با نرخ مرگ و میر ۳/۶٪ در مقایسه با ۱۰/۶٪ برای نوع حوضه کنگو.

علائم و نشانه های آبله میمون

در انسان علائم آبله میمون مشابه اما خفیف تر از علائم آبله است. آبله میمون با تب، سردرد، دردهای عضلانی و خستگی شروع می شود. تفاوت اصلی بین علائم آبله و آبله میمون در این است که آبله میمون باعث تورم غدد لنفاوی (لنفادنوپاتی) می شود در حالی که آبله این طور نیست. دوره کمون (زمان از عفونت تا علائم) برای آبله میمون معمولاً ۶ تا ۱۳ روز است اما می تواند بین ۵ تا ۲۱ روز باشد.

- سردرد
- شروع تب بالا
- لنفادنوپاتی (غدد لنفاوی متورم)
- درد عضلانی و بدن
- کمر درد
- ضعف شدید

• بثورات پوستی

توجه داشته باشید در عرض ۱ تا ۳ روز (گاهی اوقات طولانی تر) پس از ظهور تب، بیمار دچار بثورات می شود که اغلب روی صورت شروع می شود و سپس به سایر قسمت های بدن گسترش می یابد. این بیماری معمولاً ۲ تا ۴ هفته طول می کشد.

چه کسانی در معرض ابتلا هستند؟

- قرار گرفتن در معرض چهره به چهره از جمله کارکنان بهداشتی بدون محافظ چشم و تنفسی
- تماس فیزیکی مستقیم با ضایعات پوستی از جمله تماس جنسی
- تماس با مواد آلوده مانند لباس، ملافه یا ظروف آلوده فرد تایید شده آبله میمون در ۲۱ روز قبل از شروع علائم
- سابقه سفر به یک کشور بومی آبله میمون را در ۲۱ روز قبل از شروع علائم

مصونیت متقابل محافظتی در برابر واکسیناسیون آبله به افراد مسن محدود خواهد شد، زیرا جمعیت های زیر ۴۰ یا ۵۰ سال در سرتاسر جهان دیگر از حفاظت ارائه شده توسط برنامه های قبلی واکسیناسیون آبله بهره نمی برند. مصونیت کمی نسبت به آبله میمون در میان جوانانی که در کشورهای غیر بومی زندگی می کنند وجود دارد زیرا ویروس در آنجا وجود نداشته است.

انتقال ویروس آبله میمون چگونه است؟

انتقال ویروس آبله میمون زمانی اتفاق می افتد که فرد از طریق حیوان، انسان یا مواد آلوده به ویروس تماس پیدا کند. ویروس از طریق پوست، دستگاه تنفسی یا غشاهای مخاطی (چشم، بینی یا دهان) وارد بدن می شود. انتقال از حیوان به

انسان ممکن است از طریق گاز گرفتن یا خراش، تماس مستقیم با مایعات بدن یا فضولات حیوانی باشد. تصور می شود که انتقال از انسان به انسان عمدتاً از طریق قطرات تنفسی بزرگ و تماس پوستی اتفاق می افتد. سایر روش های انتقال از انسان به انسان شامل تماس مستقیم با مایعات بدن و تماس غیرمستقیم با مواردی مانند لباس ها یا ملحفه های آلوده است.

توصیه WHO

شناسایی موارد اضافی و گسترش بیشتر در کشورهایی که در حال حاضر موارد را گزارش می کنند و سایر کشورهای عضو محتمل است. هر بیمار مشکوک به آبله میمون باید بررسی شود و در صورت تایید، جداسازی شود تا زمانی که ضایعات آنها پوسته پوسته شود، دلمه افتاده و لایه ای تازه از پوست در زیر آن تشکیل شود. کشورها باید برای موارد مربوط به بیماری که با راش غیر معمولی که در مراحل متوالی پیشرفت می کند - ماکول ها، پاپول ها، وزیکول ها، پوستول ها، دلمه ها هوشیار باشند. تب، بزرگ شدن غدد لنفاوی، کمردرد و دردهای عضلانی را نیز جدی بگیرند. این افراد ممکن است به محیط های مختلف اجتماعی و مراقبت های بهداشتی از جمله مراقبت های اولیه، کلینیک های پزشکی، واحدهای بیماری های عفونی، زنان و زایمان، اورولوژی، بخش های اورژانس و کلینیک های پوست مراجعه کنند. افزایش آگاهی در میان جوامع بالقوه آسیب پذیر و هم چنین ارائه دهندگان مراقبت های بهداشتی و کارکنان آزمایشگاه، برای شناسایی و پیشگیری از موارد ثانویه بیشتر و مدیریت موثر شیوع فعلی ضروری است.

در طول شیوع آبله میمون، تماس فیزیکی نزدیک با افراد آلوده مهم ترین عامل خطر برای ویروس آبله میمون است. اگر فرد مشکوک به آبله میمون باشد، بررسی باید معاینه بالینی بیمار با استفاده از اقدامات مناسب پیشگیری و کنترل

عفونت باشد. بررسی قرار گرفتن در معرض بیماری باید دوره بین ۵ تا ۲۱ روز قبل از شروع علائم باشد. هر بیمار مشکوک به آبله میمون باید در طول دوره های عفونی احتمالی و شناخته شده، یعنی در مراحل اولیه و راش بیماری، ایزوله شود. تأیید آزمایشگاهی موارد مشکوک مهم است اما نباید اجرای اقدامات بهداشت عمومی را به تأخیر بیندازیم.

ملاحظات ایمنی

فردی که با یک فرد آلوده تماس مستقیم دارد ممکن است به آبله میمون مبتلا شود. مراحل محافظت از خود شامل پرهیز از تماس پوست با پوست یا چهره به چهره با افرادی که دارای علائم هستند، انجام رابطه جنسی ایمن، تمیز نگه داشتن دست ها با آب و صابون یا الکل، تمیز کردن اشیاء و سطوحی که لمس شده اند و استفاده از ماسک است.

در حالی که مکانیسم های دقیق انتقال شیوع آبله میمون ها هنوز در حال بررسی است و احتمالاً با مکانیسم های SARS-CoV-2 متفاوت است، یادآوری این نکته ضروری است که اقدامات پیشگیرانه کلی توصیه شده در برابر COVID-19 نیز تا حد زیادی از انتقال ویروس آبله میمون محافظت می کند. علاوه بر این، هر شخصی که با تعریف مورد مشکوک، احتمالی و تأیید شده که در بالا توضیح داده شده است، باید از تماس نزدیک با افراد دیگر خودداری کند و در اجتماعات بزرگ شرکت نکند.

تحقیقات بیشتر در مورد بهداشت عمومی در کشورهای غیر بومی که مواردی را شناسایی کرده اند، از جمله یافتن موارد گسترده و ردیابی تماس، تحقیقات آزمایشگاهی، مدیریت بالینی و جداسازی با مراقبت های حمایتی ادامه دارد. WHO در حال دعوت از کارشناسان برای بحث در مورد توصیه های مربوط به واکسیناسیون است.

سخن پایانی

RAHSA PATHOBIOLOGY GROUP
گروه پاتوبیولوژی رهسا

Clinical - Pathology - Genetic
ISO Certificates 15189 - 10004 - 9001

سازمان بهداشت جهانی از نزدیک شیوع بیماری آبله میمون را تحت نظر دارد. در حالی که در حال حاضر هیچ اقدام خاصی در رابطه با برگزاری، به تعویق انداختن یا لغو تجمع دسته جمعی در مناطقی که موارد آبله میمون شناسایی شده است، مورد نیاز نیست، می توان اطلاعات را با شرکت کنندگان احتمالی تجمعات جمعی به اشتراک گذاشت تا آنها تصمیمی آگاهانه بگیرند. سازمان بهداشت جهانی در روزهای آینده راهنمایی های بیشتری را ارائه خواهد کرد.

مطالب بخش مقاله و انتشارات سایت گروه پاتوبیولوژی رهسا تنها جنبه اطلاع رسانی و آموزشی دارد

✓ با ما در مسیر سلامتی گام بردارید ✓